

diach wojewódzkich rad narodowych (Rad Narodowych m. st. Warszawy i m. Łodzi). Przejście pracowników następuje z zachowaniem ciągłości pracy.

2. Prezes Rady Ministrów zatwierdzi podział majątku ruchomego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych oraz nieruchomości użytkowanych przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych pomiędzy Centralną Radę Związków Zawodowych oraz Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej i jego organy terenowe, odpowiednio do zakresu działania ustalonego w niniejszym dekrete.

Art. 6. 1. Znosi się właściwość sądów ubezpieczeń społecznych w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych przejętych przez związki zawodowe.

2. Centralna Rada Związków Zawodowych określa zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 4 zasady i tryb rozstrzygania sporów w sprawach ubezpieczeń społecznych w zakresie przejętym przez związki zawodowe.

Art. 7. Tracą moc dotychczasowe przepisy w sprawach unormowanych dekretem, a w szczególności ustawa z dnia 20 lipca 1950 r. o Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 36, poz. 333).

Art. 8. Dekret wchodzi w życie z dniem 1 marca 1955 r.

Przewodniczący Rady Państwa: A. Zawadzki
Sekretarz Rady Państwa: M. Rybicki

32

DEKRET

z dnia 2 lutego 1955 r.

o ewidencji gruntów i budynków.

Art. 1. 1. Wprowadza się jednolitą ewidencję gruntów i budynków, zwaną dalej „ewidencją”.

2. Dane o gruntach i budynkach, służące za podstawę planowania gospodarczego, wymiaru podatków i świadczeń, skupu i obowiązkowych dostaw, dokonywania wpisów w księgach wieczystych i zaspokajania potrzeb gospodarczych, mogą być oparte wyłącznie na ewidencji.

Art. 2. 1. Ewidencja obejmuje:

- 1) co do gruntów:
 - a) położenie gruntów i ewentualną nazwę nieruchomości, w skład której wchodzi grunty, granice i obszar gruntu oraz rodzaj użytków,
 - b) klasę gruntów, użytkowanych rolniczo lub przeznaczonych w planach zagospodarowania przestrzennego do takiego użytkowania, a zwanych w dalszym ciągu „gruntami rolnymi”,
- 2) co do budynków — położenie, przeznaczenie, materiał, z jakiego zostały wykonane, rok ukończenia budowy oraz szczegółowy opis.

2. W ewidencji podaje się osobę właściciela oraz inne osoby, w których władaniu grunt lub budynek znajduje się, jak również miejsce zamieszkania (siedzibę) tych osób.

3. Rada Ministrów wyda w drodze rozporządzenia przepisy o ustalaniu klas gruntów rolnych w oparciu o zasady gleboznawstwa, jak również o trybie postępowania w tych sprawach.

4. Rozporządzenie wymienione w ust. 3 może wprowadzić obowiązek ustalenia klas dla gruntów nie wymienionych w ust. 1 pkt 1 lit. b).

Art. 3. Ewidencja obejmuje wszystkie grunty i budynki, położone na obszarze gromady, osiedla lub miasta, a w przypadku podziału miasta na dzielnice — na obszarze dzielnic. Każdy z tych obszarów stanowi odrębną jednostkę ewidencyjną.

Art. 4. Dla każdej jednostki ewidencyjnej zakłada się opłat ewidencyjny, który składa się z map, rejestrów oraz dokumentów uzasadniających wpisy do rejestrów.

Art. 5. Mapa dla celów ewidencyjnych (mapa ewidencyjna) obejmuje obszar jednej jednostki ewidencyjnej i powinna określać:

- 1) granice gruntów, będących we władaniu poszczególnych osób (art. 2 ust. 2),

2) granice poszczególnych użytków,

3) granice poszczególnych klas gruntów tam, gdzie zostały one ustalone,

4) położenie budynków.

Art. 6. 1. Do czasu sporządzenia podstawowych map ewidencyjnych mogą być dla celów ewidencji wykorzystane wszelkie istniejące mapy i materiały statystyczne.

2. Podstawową mapą ewidencyjną dla obszaru gromad, osiedli i miast nie stanowiących powiatów jest mapa w skali 1:5000 dla terenów nie zabudowanych i terenów o luźnej zabudowie i w skali 1:2000 — dla terenów o zwartej zabudowie.

3. Podstawową mapą ewidencyjną dla obszaru m. st. Warszawy i m. Łodzi oraz miast stanowiących powiaty jest mapa w skali 1:2000 lub 1:1000.

Art. 7. 1. Ministrowie Rolnictwa i Gospodarki Komunalnej w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, Ministrami: Państwowych Gospodarstw Rolnych, Obrony Narodowej, Skupu i Finansów oraz Prezesem Głównego Urzędu Statystycznego i Prezesem Centralnego Urzędu Geodezji i Kartografii wydadzą instrukcję w sprawie zakładania i prowadzenia ewidencji.

2. W operacie ewidencyjnym obejmującym grunty, które są w zarządzie państwowych gospodarstw rolnych lub wchodzi w skład państwowego gospodarstwa leśnego, nie wykazuje się odrębnie tych części gruntu, które zostały przydzielone tytułem deputatów pracowniczych. Szczegółowe wykazy osób władających tymi gruntami prowadzą właściwe zakłady pracy.

3. Prezes Rady Ministrów określi budynki, które nie będą wykazane w operacie ewidencyjnym, oraz ustali zasady odrębnej rejestracji tych budynków.

4. Działki przyzagrodowe wydzielone według norm statutowych i będące w indywidualnym zarządzie członków spółdzielni produkcyjnych podaje się oddzielnie w ramach ewidencji gruntów tych spółdzielni.

5. Ministrowie Rolnictwa i Gospodarki Komunalnej w porozumieniu z zainteresowanym ministrem mogą zarządzić, że w stosunku do określonych gruntów państwowych w operacie ewidencyjnym podaje się tylko niektóre dane (art. 2).

Art. 8. 1. Operat ewidencyjny stanowi dokument publiczny.

2. Odrisy, odpisy i wyciągi z operatów ewidencyjnych wydawane są na żądanie właścicieli, osób władających gruntami lub budynkami oraz zainteresowanych organów administracji państwowej.

3. Ministrowie Rolnictwa i Gospodarki Komunalnej w porozumieniu z Ministrem Finansów określają i ogłaszają w Monitorze Polskim wysokość opłat za odrisy z map oraz za odpisy i wyciągi z rejestrów i dokumentów, stanowiących część składową operatu ewidencyjnego.

Art. 9. 1. Ewidencję prowadzą prezydya powiatowych rad narodowych.

2. Ilekroć w przepisach dekretu jest mowa o prezdyjach powiatowych rad narodowych, należy przez to rozumieć również i prezydya miejskich rad narodowych miast stanowiących powiaty, a jeżeli chodzi o miasta podzielone na dzielnice — prezydya dzielnicowych rad narodowych.

Art. 10. 1. Właściciele oraz osoby, w których władaniu znajdują się grunty i budynki obowiązani są wszelkie zmiany danych objętych ewidencją (art. 2) zgłaszać do prezdydium właściwych powiatowych rad narodowych najpóźniej w ciągu 4 tygodni od powstania tych zmian.

2. Na żądanie prezdydium powiatowej rady narodowej zgłaszający zmianę (ust. 1) obowiązany jest dostarczyć dane pomiarowe lub inne dokumenty stwierdzające zmiany.

3. Sądy i państwowe biura notarialne obowiązane są przysyłać w ciągu 7 dni właściwym prezdydiom powiatowych rad narodowych odpisy prawomocnych orzeczeń lub odpisy sporządzonych aktów notarialnych, z których wynikają zmiany danych objętych ewidencją (art. 2).

4. Ministrowie Rolnictwa i Gospodarki Komunalnej w porozumieniu z Prezesem Centralnego Urzędu Geodezji i Kartografii określają w drodze rozporządzenia tryb postępowania przy zgłaszaniu i dokonywaniu zmian.

Art. 11. 1. Prezydya powiatowych rad narodowych sporządzają corocznie wykazy gruntów i budynków poszczególnych jednostek ewidencyjnych oraz powiatowe wykazy gruntów i budynków.

2. Prezydya wojewódzkich rad narodowych (Rad Narodowych m. st. Warszawy i m. Łodzi) w oparciu o powiatowe wykazy gruntów i budynków sporządzają wojewódzkie wykazy gruntów i budynków.

3. Centralny Urząd Geodezji i Kartografii na podstawie wojewódzkich wykazów gruntów sporządza państwowy wykaz gruntów.

4. Ministrowie Rolnictwa i Gospodarki Komunalnej w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, Prezesem Głównego Urzędu Statystycznego i Prezesem Centralnego Urzędu Geodezji i Kartografii określają zasady sporządzania wykazów gruntów i budynków (ust. 1 — 3).

Art. 12. Prezydya rad narodowych gromadzkich, osiedli i miejskich obowiązane są dostarczyć osobom zatrudnionym przy pomiarze i ustalaniu klas gruntów dla celów ewidencji odpowiednie lokale z opalem i światłem za opłatą, której wysokość dla poszczególnych powiatów określa prezydya powiatowych rad narodowych.

Art. 13. 1. Kto, będąc obowiązany do zgłoszenia zmiany danych objętych ewidencją, nie zgłosi jej do właściwego prezdydium powiatowej rady narodowej w ciągu 4 tygodni od powstania tej zmiany — podlega karze grzywny do 3.000 zł.

2. Orzekanie następuje w trybie przepisów o orzecznictwie karno-administracyjnym.

Art. 14. 1. Traci moc dekret z dnia 24 września 1947 r. o katastrze gruntowym i budynkowym (Dz. U. Nr 61, poz. 344).

2. O założeniu i o terminach założenia ewidencji lub o zastąpieniu dotychczasowego operatu katastru gruntowego i budynkowego nową ewidencją na poszczególnych obszarach Państwa prezydya wojewódzkich rad narodowych (Rady Narodowej m. st. Warszawy i m. Łodzi) podają do wiadomości publicznej drogą obwieszczeń w dziennikach urzędowych właściwych wojewódzkich rad narodowych.

3. Do czasu wydania przepisów wykonawczych na podstawie niniejszego dekretu zachowują moc przepisy dotychczasowe, o ile nie są z nim sprzeczne.

4. Ilekroć w przepisach jest mowa o katastrze gruntowym lub budynkowym albo o oznaczeniach katastralnych lub wyciągach z katastru, należy przez to rozumieć ewidencję gruntów lub budynków, oznaczenie ewidencyjne, wyciągi z ewidencji odpowiednie dane z ewidencji gruntów i budynków w rozumieniu niniejszego dekretu.

Art. 15. Dekret wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: A. Zawadzki
Sekretarz Rady Państwa: M. Rybicki

33

DEKRET

z dnia 2 lutego 1955 r.

o nasiennictwie.

R o z d z i a ł I.

Przepisy ogólne.

Art. 1. 1. W celu zabezpieczenia należytych warunków dla hodowli roślin i rozmnażania materiałów hodowlanych, odmiany roślin uprawnych podlegają szczególnej ochronie na zasadach określonych w dekreście.

2. Przepisów dekretu nie stosuje się do hodowli drzew i krzewów.

Art. 2. 1. W zakresie odmian roślin uprawnych różni się:

1) odmiany oryginalne — to jest odmiany wytworzone w kraju o stwierdzonej odrębności botanicznej oraz wartości gospodarczej,